

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har med søgsmålet foreholdt Kongeriget Belgien, at det ikke har iværksat foranstaltningerne til opfyldelse af Domstolens dom af 12. april 2018.

Appel iværksat den 28. november 2019 af Den Bolivariiske Republik Venezuela til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 20. september 2019 i sag T-65/18, Venezuela mod Rådet

(Sag C-872/19 P)

(2020/C 45/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Bolivariiske Republik Venezuela (ved advocati L. Giuliano og F. Di Gianni)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Retten herved afviste søgsmålet.
- Det fastslås, at appellants søgsmål kan antages til realitetsbehandling, og sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om sagens realitet.
- Rådet tilpligtes at betale omkostningerne i denne sag såvel som i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har appellanten fremsat et enkelt appelanbringende, som består af tre led.

Retten foretog en urigtig fortolkning af kriteriet om at være umiddelbart berørt som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, i lyset af retspraksis fra *Almaz-Antey*-sagen.

1. Retten anvendte et forkert kriterium med henblik på at fastslå, om Den Bolivariiske Republik Venezuela var umiddelbart berørt af de anfægtede bestemmelser ⁽¹⁾.
2. Retten foretog en urigtig retsanvendelse, idet den så bort fra visse væsentlige omstændigheder i den foreliggende sag i forbindelse med anvendelsen af kriteriet om at være umiddelbart berørt, således som det følger af *Almaz-Antey*-sagen.
3. Retten undlod at tage hensyn til de anfægtede bestemmelsers faktiske indvirkninger på Den Bolivariiske Republik Venezuela.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2074 af 13.11.2017 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela (EUT 2017, L 295, s. 60).